

Tanke komme frem efter det ærede Medlems Udtalelser, at det var en Mormon, der var vendt hjem og vilde have Understøttelse. Det er ikke Tilfældet, hun har gjort denne Rejse netop for at faae Oplysninger. Det forekommer mig, at efter den høitærede Kultusministers Udtalelse kunde det ærede Medlem tage det temmelig rolig. Han maa indrømme mig, hvad han som gammelt Medlem af Finantsudvalget altfor godt veed, at for den største Del er det, at disse Andragender henvises, Billighedshandlinger. Man skjønner, man synes, det er billigt at gjøre det. I mange Tilfælde have Andragenderne været afviste af Ministeren, og derfor gaa de netop til Finantsudvalget og til Folkethinget, hvorfra de saa henvises. Man kan skjønne som det ærede Medlem, idet han synes, at ikke stor Billighed i dette Tilfælde taler for, at man bør gjøre det. Flertallet i Udvalget har imidlertid ment, at der var en saadan Billighed til Stede, at man burde henvisse det. Det ærede Medlem har et forstjelligt Skjøn fra mit Skjøn. Men jeg tror ikke, det er rigtigt, naar han antager, at man ikke vilde have opnaaet synderlig Tilslutning ved en formel Afstemning i Finantsudvalget. Vi kunne jo ikke drøfte Udvalgets Forhandlinger her, men da det ærede Medlem har berørt dem, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at der var kun et eneste Medlem foruden ham, der lod til at have nogen Indvending, og dette ene Medlem vilde ikke absolut være med til at sætte sit Navn derunder. At der imidlertid kun var eet Medlem foruden det ærede Medlem, der var enigt med ham, hører jo ikke ind under denne Sags Behandling; det betyder ikke Noget her, det afgjør jo ikke Sagen. Det, der skal afgjøres nu, er, om Flertallet af Thinget finder det rigtigt og billigt at gaa den Vej, som Udvalgets Flertal anbefaler, eller om det mener, at det Standpunkt, som det ærede Medlem, der nu talte, har, er rigtigt, nemlig at her ikke er megen Grund til at være saa billig, at man bør henvisse dette Andragende. Den ærede Kultusminister udtalte, at han vilde forhandle med Finantsministeren om det, saa det bliver kun efter en gjensidig Forhandling af dette Billighedskrav, som fra Finantsudvalgets Flertal er opstillet, at der sker Noget, og det vil under alle Omstændigheder først blive opfyldt, naar der bliver Enighed mellem de to Ministre. Jeg skal fremdeles tillade mig at anbefale Thinget at være saa billigt at henvisse til Ministeren Andragendet fra denne gamle Dame, som vistnok har gjort sin Rytte.

Tauber: Under de almindelige Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører indlede sit første Foredrag, fremsatte han ogsaa den, at man i Almindelighed ikke kunde henvisse Andragender, naar der ikke var kommet Svar fra Ministeren derpaa. Jeg tror, at den ærede Ordfører gik noget for vidt i dette Stykke. Det er ganske sikkert, at der gives Tilfælde, hvor man efter Sagens Natur kræver Svar, men i Almindelighed tror jeg dog, man maa sige, at der kun kræves, at der skal være indgivet et Andragende til Ministeren, men det forudsættes ikke som aldes afgjort, at der skal være kommet Svar fra Ministeren. Jeg finder mig foranlediget til at gjøre disse Bemærkninger, for at ikke den ærede Ordførers Udtalelse skal virke mere affrækkende, end den har til Hensigt, og mere affrækkende, end den bør. Hvad det Andragende, som her er under Forhandling, angaar, saa hører jeg til dem, der staa meget tvivlende overfor denne Sag, idet jeg ikke finder de Oplysninger om Vedkommendes Fortid, som foreligge for os, tilstrækkelige, og jeg tror, at der er flere Medlemmer i Finantsudvalget, end den ærede Ordfører antager, der staa paa et lignende tvivlende Standpunkt. Jeg skal forøvrigt ikke nærmere komme ind paa denne Sag; dertil savner jeg, som sagt, alle mulige Oplysninger.

Clausen: Ja, jeg har ikke udtastet nogen Instimation mod den Dame, der ansøger, og hvis Andragende nu forlanges indstillet til Ministeren. Dersom mine Ord skulle underkastes den Fortolkning, som den ærede Ordfører gav dem, saa kunne de være en Instimation; men den Fortolkning staa paa den ærede Ordførers Regning og ikke paa min. Hvad Betydningen af en Indstilling er, derom siger den ærede Ordfører, at det var Noget, man vidste, at det var nærmest for at vise et Billighedshensyn her fra Thingets Side. Naar vi nu vide, at man her ved andre Leiligheder har gjort gjældende, at naar Thinget har taget Standpunkt og henvist et Andragende til Ministeren, saa er Thinget bundet til denne Henvisning, og naar der her i dette Tilfælde skal være et Billighedshensyn, saa skal Thinget være

Rettelse.